

ham den Oplysning, at det har jeg virkelig kunnet i mange Aar. Det ærede Medlems Slutningsbemærkning var jo egentlig et Bevis for, at der var en Mistanke, der gnavede i det ærede Medlems Sjæl, naar han siger, at Landboerne ude omkring lod erhvervsdrivende inde i Byerne betale deres Skat. Hvis det er rigtigt — det tror jeg nu ikke, det er —, vil jeg dertil sige: For min Skyld ingen Alarm, al den Undersøgelse overfor Landmænd, som Landsoverskatteraadet finder Anledning til, maa for mig gerne ske! Jeg har den Tro til Landsoverskatteraadet og dets Sammensætning, at det vil have det rigtige Overblik og Skøn over, hvor dets Undersøgelse er bedst anbragt. Og dèr vil jeg gerne sige i alt Fald for min Part — og jeg tror, det er rigtigt for langt den overvejende Del af dette Tings Medlemmer —, at det kan vi ikke have tilstrækkeligt Overblik over. Derfor synes jeg ogsaa, vi skulde lade være her fra Rigsdagens Side at mistænke Landsoverskatteraadet for at have et særlig godt Øje til den eller den Side; thi vi har i Virkeligheden ikke nogen tilstrækkelig begrundet Mening til at kunne udtale os derom.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Jeg tvivler selvfølgelig ikke om, at det ærede Medlem, der nu talte, kan læse, men det ærede Medlem har her talt, som om han hverken kunde høre eller læse. Hvad selve Sagen angaar, forstaaer jeg overhovedet ikke det ærede Medlems Standpunkt. Han har Tillid til Landsoverskatteraadet. Har det ærede Medlem da ikke ogsaa Tillid til den Statistik, der Kvartal efter Kvartal kommer fra Landsoverskatteraadet? Maa vi Medlemmer, som kan læse og forstaa, hvad dèr er at læse, saa ikke have Lov til i Offentlighedens Interesse at fremføre her i Rigsdagen det Resultat, som Landsoverskatteraadet kommer til? Det er alt det, jeg har gjort. Hvis ærede Medlemmer vil bekæmpe mig, vær saa saa venlig at komme med saglige Betragtninger, det er de eneste, jeg bøjer mig for. Men det ærede Medlem maa jo ikke være blind for, at foruden Landsoverskatteraadet er der med Hensyn til Skatteansættelser en anden og meget betydningsfuld Instans, nemlig den umiddelbart skatte-lignende Myndighed i hvert enkelt Sogn, og den er efter min Formening meget uheldig i sin Sammensætning, alt for ensidig. Mit Ønske — et Ønske, hvis Opfyldelse vilde

føre til helt nye Resultater med Hensyn til den virkelige Indtægt ude paa Landet i de større Ejendomme — er, at de skulde have Pligt til aarlig Statusopgivelse, og at vi fik nye alsidigt sammensatte lignende Myndigheder. Det skulde nok hjælpe.

A. C. Mortensen: Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen henstillede til de Myndigheder, der har med Jordudstyknings at gøre, at drage Omsorg for, at der ikke blev udstykket alt for simpel Jord. Jeg vil meget gerne give denne Udtalelse min Tilslutning. Det er noget af det, jeg har kritiseret Amtskommissionen i Viborg Amt for — og jeg tror med Retté —, at man gennem Aarene har været alt for lemfældig med at godkende Jord, der var saa daarlig, at den absolut ikke var egnet til Husmandsbrug. Jeg vil nu ikke rette nogen stærk Kritik mod Kommissionen i den Anledning. Jeg forstaaer, at i de Aar, hvor det var vanskeligt at faa Jord, hvor der kun var lidt Jord til fals og navnlig kun daarlig Jord, og der stod Folk, som gerne vilde købe, var det noget vanskeligt for Kommissionen at sige nej og forhindre disse Folk i at faa et Husmandsbrug. Men at det har virket meget uheldigt, og at der netop derfor sidder uhyre mange Statshusmænd i Viborg Amt, som ikke kan klare sig, er sikkert nok. Adskillige Husmandsbrug er af en saadan Beskaffenhed, at de aldrig burde have været oprettet.

I øvrigt har jeg nogle Henstillinger at rette til forskellige af de højtærede Ministre. Først vil jeg gerne anmode den højtærede Finansminister om at udstede et Cirkulære, der kunde gøre det ganske klart for Myndighederne ude i Landet, hvorledes de skal forholde sig med Opkrævning af Restancer af Ejendomsskatter. Det har nemlig vist sig, at der, i hvert Fald i Viborg Retskreds, er megen Uklarhed med Hensyn til dette Spørgsmaal og meget delte Meninger om det blandt Juristerne.

I Viborg Retskreds gaar det saaledes til, at naar Amtstuen overgiver Restancelisten til Civildommeren, lader denne straks foretage Udpantning i hele den paagældende Ejendom. Det hævdes af Jurister — og det forekommer mig, at de maa have Ret —, at dette er fuldstændig i Strid med de gældende Regler i Amtstueforordningen af 8. Juli 1840, hvori det siges, at der kun maa udpantes saa meget, som er nødvendigt for at skaffe Dækning for Skatten, og det vil jo sige, at hvor der er Løsøre nok, skulde man nøjes med at pante i det. Men man panter straks hele Ejendommen, hvilket